

50. MĚTA
1963 – 2013

50. MÉTA

Jubilejná
výstava
fotografií
členov
fotokupiny

ISBN 978-80-7092-035-0

Výstavné priestory Trenčianskeho samosprávneho kraja
5. 12. 2013 - 10. 1. 2014

S FINANČNOU PODPOROU
MINISTERSTVA KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

TNOS
V TRENČÍNE

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNY
K · R · A · J

TRENČÍN

KONŠTRUKTA
INDUSTRY

O MÉTE a behu na dlhú trať

V synonymickom slovníku slovenského jazyka sa o význame slova méta hovorí, že je to cieľ, ku ktorému smeruje istá činnosť, ideálny stav, ktorý sa má dosiahnuť. Keď sa pred polstoročím v rýchliku z Bratislavy do mesta pod hradom Matúša Čáka viedla diskusia o založení tvorivej fotografickej skupiny, v ktorej by pôsobili poprední autori, zrejme nie náhodou dospeli aktéri tejto diskusie práve k spomínanému slovu. Presne totiž vystihuje cieľ, ku ktorému sa svojou fotografickou tvorbou chceli dopracovať, vyjadruje aj ideálny stav, ktorý chceli dosiahnuť svojím snažením. Možno ani netušili, akú lavínu práve spustili.

Písal sa rok 1963, keď sa Trenčín zapísal do fotografickej mapy bývalého Československa ako hlavné mesto zásluhou tvorivej fotografickej skupiny MÉTA. Pričinili sa o to štyria autori: **Rodák z Prahy, Anton Štubňa**. Spočiatku mal vo svojich obrazových metamorfózach blízko k videniu a cíteniu Viléma Reichmana. Čoskoro však začal uplatňovať vo svojom výtvare ladenom prejave dôvernú znalosť moderných foriem a spôsobov vyjadrovania. Jeho výtvarné objekty našli uplatnenie v interiéroch i exteriéroch. **Rodák z Humeného, Stanislav Sokolt**. Citlivo dokázal stvárniť poéziu všedných dní a vecí, jeho fotografickej reči boli cudzie veľké, ale prázdne gestá. **Rodák z Dovalova, František Spáčil**. Diváka vedel zaujať reportážnym prístupom k stvárneniu zvolených tém. Nechýbal mu odstup, aby bol vždy nad témou, ani zmysel pre humornú skratku. **Rodák z Rokytnice u Přerova, Čestmír Harníček**. S inžinierskou presnosťou využíval precíznu techniku na brilantné, myšlienkovito bohaté obrazové kompozície. Obdiv si zaslúži najmä jeho schopnosť vždy vystúpiť až na vrchol a potom to od nuly zopakovať v inej činnosti. Popri fotografoch by o tom mohli hovoriť horolezci, či pretekári na motorových člnoch...

Zakladateľské kvarteto sa svojou tvorbou výborne dopĺňalo, v prvej polovici šesťdesiatych rokov bolo synonymom kvality, jednoznačným lídrom československej fotografie. Zloženie skupiny sa postupne obmieňalo, veľkým prísluškom bol najmä Jozef Mozola, jeho rozlet náhle ukončil predčasný odchod z tohto sveta. Zmienku si zaslúži aj Ján Ryšavý, hoci bol v skupine krátko, určite nebol len do počtu.

Zostava Méty sa stabilizovala koncom šesťdesiatych a začiatkom sedemdesiatych rokov, keď solarizáciou a ďalšími fotografickými technikami obohatil jej záber Július Kákoš. Neopakovateľnými obrazmi o podobách a premenách ženy sa prezentoval Jozef Poláček. Výtvare ladenými portrétmi poldruha desaťročia obohatil výstavy Méty Roman Porubský, zatiaľ, čo jeho menovec, Oliver Porubský, nezaprel vo svojich krajinárskych kompozíciách vrúcny vzťah k prírode.

V druhej polovici sedemdesiatych rokov sa s novými autormi rozrastá aj tematický a žánrový záber Méty. Popri klasických krajinárskych kompozíciách Jána Janegu, hneď dvojica autorov – Josef Machala a Štefan Švec prináša aj zábery so športovou tematikou. Konkurenciu v skupine výrazne pozdvihol príchod dvoch absolventov FAMU – dvoch mladých talentovaných fotografov Vladimíra Glossa a Svetozára Abela. V ich tvorbe bolo evidentné moderné cítenie reportáže a zátišia. Reportážnymi zábermi a kultivovanými portrétmi na nich nadviazal Ján Pollák. V druhej polovici nasledujúcej dekády sa objavili len dve nové mená: Ján Valenta, autor čiernobielych krajinárskych fotografií a poetických zátiší a svetobežník, námorník Jiří Tomis, ktorý priniesol obrazy z ciest z krajín, v tom čase ešte za hranicami všedných dní a možností väčšiny Slovákov.

Zloženie skupiny Méta, v akom pôsobí v jubilejnom roku, sa sformovalo v deväťdesiatych rokoch minulého storočia (ako archaicky to znie...) a na prelome milénia. Dá sa hovoriť o troch vlnách. V prvej roku 1992 prišli Ján Fazekáš, ktorý rozšíril žánrovú škálu skupiny o módnou fotografiu, Jan Tluka so svojím, originálnym programom poetických záznamov z mestskej scenérie a Vojtech Tichý, neúnavný objavovateľ starých podôb Trenčína, ktoré postupne odnáša čas. Výtvarnú prizmu nezaprie fotografujúci výtvarník Pavol Obst, ktorý vstúpil do skupiny v druhej vlne, v deväťdesiatom šiestom, spolu s krajinárskym fotografom Mikulášom Bányászom. V tretej vlne sa stali členmi Méty Igor Hečko, vyznávač čiernobielej fotografie a prvá žena, Soňa Francáková-Kalabová, so spontánnym poetickým zaujatím premenami svetla. V počiatočných rokoch nového milénia doplnili členov Méty mladí fotografi: Norbert Kalaba, Michael Arbet, Vladimír Hrnčiar a v ostatných troch rokoch Jaroslav Matejček, ďalšia žena Anna Marušincová a Jiří Foldyna. V priebehu polstoročia sa tak v skupine Méta prezentovalo svojou tvorbou tridsaťjeden autorov.

Pri príležitosti významného jubilea dovolte ešte niekoľko poznámok, ktoré mi urobili doslova prievan v hlave pri návšteve výstav súčasnej fotografie. Doma i v zahraničí.

Keď chce spisovateľ napísať dobrú knihu, hovorí sa, že najskôr si musí na ňu „nažiť“. Ako je to s fotografmi? „Nemajú to o nič ľahšie,“ bez rozpakov vždy konštatoval Karol Kállay, legenda slovenskej fotografie, „pretože k výbave dobrého fotografa nepatrí len fotoaparát a ďalšia technika, ale aj vedomosti. Čím širšie, tým lepšie. Josef Koudelka, búrlivák, je veľmi sčítaný, bol leteckým inžinierom. Thomas Höpker, reportér

Sternu, neskôr vedúci reportážneho oddelenia magazínu GEO, dnes prezident Magnumu, významná osobnosť nemeckej žurnalistickej fotografie, je kunsthistorik. Samozrejme, vzdelanie ešte nezaručuje, že niekto bude dobrým fotografom. Ale bez neho ním určite nebude...”

O vzťahu k digitálnej fotografii Kállay hovoril ako o vzťahu k určitému druhu fotoaparátu. Ničím a nikde sa nemení spôsob fotografovania, nemení sa stanovisko k fotografii ako takej. Zmenila sa filozofia fotografovania. Pri klasickej fotografii autor zvažoval každý záber. Dnes sa mnohí spoliehajú, že ten správny okamih nájdu po fotografovaní v počítači. Ako veľmi sa mýlia.

Často sa ako výhoda v súvislosti s digitálom uvádza, že si fotograf môže bezprostredne po fotografovaní pozrieť, čo nafotil. Kállay to vnímal skôr ako nevýhodu, lebo ho to zdržovalo v myslení, v okamžitej reakcii na situáciu, v ktorej sa nachádzal. A po druhé: keď si hneď po digitálnom nafotení nejakej báječnej situácie pozrel obrázky a zistil, že nevystihol ten správny okamih – pokazilo mu to náladu na celé ďalšie fotografovanie. Klasická fotka ho neustále nútila k pozornosti, k sebakontrolke, kedy, v ktorom okamihu stlačiť spúšť. Aby došlo k zhode myslenia a citu, k tomu okamihu, ako vravieval Cartier-Bresson, keď rozum a srdce sú v zákryte...

Myslíte si, že klasický čiernobiely proces vôbec ešte budú poznať deti našich detí? Takúto otázku položila redakcia časopisu FotoVideo českému fotografovi Pavlovi Doležalovi, majiteľovi veľkej reklamnej agentúry, divadelnému režisérovi, pilotovi a lodnému kapitánovi. „Bojím sa,“ povedal Doležal, „že žijeme v čase, keď forma úplne víťazí nad obsahom. Každý hľadá nejaký výrazný osobný štýl, ktorým by sa odlišil a získal tým právo na kúsok miesta na slnku. V honbe za touto odlišnosťou tak úplne zabúdame práve na obsah. Obsah jednoducho je, alebo nie je – forma to nezachráni. Iba nás môže pomýliť.“

Tak ako širokú verejnosť mýlia svojimi názormi kunsthistorici, ktorí vyštudovali dejiny umenia so zameraním predovšetkým na výtvarné umenie. Keď potom mechanicky aplikujú etické a estetické postuláty z výtvarnej oblasti na fotografiu, ktorá si od tridsiatych rokov 20. storočia vytvára vlastnú terminológiu, dochádza k nedorozumeniam. Fotografia totiž prestala napodobňovať výtvarné diela, začala uplatňovať vlastný fotografický výraz.

Fotografia by existovala aj bez teoretických kánonov. Tie postupne vytvára a formuluje teoretická obec nielen ako reflexiu vývoja fotografie, ale aj ako prostriedok na definovanie jednotlivých etáp a výsledkov jej vývoja. Aby konkrétneho autora a jeho dielo mohla niekam zaradiť. Na tom nie je nič zvláštne, obdobné procesy prebiehajú aj v iných odvetviach ľudskej činnosti. Horšie je, keď sa vytvárajú „šuplíky“, ktorých zmysel a význam neraz netušia ani samotní autori.

Na druhej strane nie je zriedkavosťou, že mnohí súčasní umelci nevedia, kto bol Joan Miró alebo Ľudovít Fulla, a mladí fotografi nevedia, kto bol Kozič alebo Funke. O to väčší niektorí fotografi vystavujú na obdiv svoj technický a technologický fundament, hoci často stojí na hlinených nohách. „Chytám sa za hlavu,“ hovorí v spomínanom rozhovore Pavel Doležal, „a pýtam sa, či je to pravda. Forma, forma, koncept, forma, koncept, formaaaa... a ja len hľadám toho človečička, čo povie: „Kráľ je nahý!“ Poctivej fotografii rozumie málokto. O poškrababanom negatívne, rozostrenom obraze a očividnej „kravine“ vie však múdro písať kdejaký hlupák! Umenie je stále rovnaké, len ľudia už dnes nemajú čas kultivovať svoj pozorovací talent – nikto ich to neučí, ani im to nikto nevysvetlí.“

A ešte večná téma: Má zmysel fotografovať kamene, keď ľudia zomierajú vo vojnách?

Takúto otázku si kládli niektorí návštevníci výstavy Martina Martinčeka v Slovenskej národnej galérii v Bratislave roku 2000. Výstava vzbudila mimoriadny rozruch. Na jednej strane ho vyvolal obdiv k tvorbe dnes už legendy slovenskej fotografie, na druhej strane bolo cítiť žiarlivosť výtvarnej obce.

Nepochybne je to otázka veľmi sugestívna a dramaticky položená. A stále aktuálna. Nie pre jej obsah, ktorý je priehľadne tendenčný, ale preto, že predstavuje určitý druh myslenia: taký, čo nepomáha ani fotografii, ani ľudom umierajúcim vo vojne. Spôsob myslenia, ktorý niekedy vedome, niekedy neúmyselne zužuje šírku a ochudobňuje bohatstvo výkladu a zobrazovania života a stavia hodnoty proti sebe nie preto, aby ukázal ich plnosť, ale aby v mene jednej z nich potláčal ostatné.

Tento spôsob myslenia sa ešte stále najvýraznejšie prejavuje práve vo fotografii. Ona sa totiž pre svoju schopnosť verne reprodukovať vonkajší vzhľad skutočnosti považuje v prvom rade za dokument a účinný presvedčovací argument. Treba povedať, že fotografiu v tomto zmysle sotva možno nahradiť.

Lenže vo fotografii jestvuje aj tvorba, ktorá zobrazovaný fakt nepovažuje za cieľ určitého záberu, ale za prostriedok, pomocou ktorého môže hovoriť o niečom celkom inom. Používa pritom celú škálu postupov, s ktorými sa stretávame napríklad v poézii, dráme, filme, od prímeru, podobenstva cez metaforu, hyperbolu až po gag a absurditu. Tak si vytvára možnosti fotografickým obrazom vecí tlmočiť myšlienku, pričom môže ísť o vec celkom malichernú, ale obrazom vyslovenú myšlienku veľmi závažnú. Takto pochopená fotografia vie potom podať závažné svedectvo o človeku, jeho spôsobe života, jeho myšlienkovom svete. Fotografia to-

tiž nemusí zobrazovať len krajné spoločenské situácie, aby sa spoločensky angažovala. Aj snímka zlomeného stbla trávy v určitých súvislostiach môže hovoriť o ľudskej bezcitnosti a mobilizovať proti tuposti či agresii. Takže ak to zhrnieme, dnes je iný čas, sú iné súvislosti. Úlohou fotografie nie je suplovať iné oblasti a inštitúcie verejného života. Fotografia však môže nastaviť zrkadlo. To nie je málo. To je beh na dlhú trať. Aby ste na nej nezlyhali, musíte nájsť v sebe guráž a odvahu. Preto sa hlboko skláňam pred všetkými, ktorí sa postavili na štart a snažia sa dôjsť až do cieľa. Tak ako všetci doterajší členovia tvorivej fotografickej skupiny MÉTA.

Marián Pauer, ESFIAP

MÉTA už má padesát...

Pět let od chvíle, kdy MÉTA oslavovala pětáctýřicátiny, a kdy jsem měl to potěšení napsat pozdrav do katalogu, uplynulo jako voda. Stejně jako čtvrtstoletí od společné výstavy MÉTY a hradištské fotokupiny Impuls v Dělové baště trencínskeho hradu. A sluší se také připomenout, že jedna z prvních výstav MÉTY mimo Trenčín se konala dva roky po vzniku skupiny v roce 1964 ve Slovákém muzeu v Uherském Hradišti...

Čas nám zkrátka utíká mezi prsty a je dobře, že se dokážeme přece jen občas na chvíli zastavit a ohlédnout zpět. V této souvislosti se pamětníci jistě nebudou zlobit, když si s drobnými úpravami nyní vypůjčím část svého vlastního textu z „pětáctýřicítky“ – jeho platnost se totiž neztratila...

Půlstoletí výstav tvůrčí fotografické skupiny – to je v této (i nedávno minulé) běsnící a uspěchané době malý zázrak. Paradoxní je, že „lepší“ podmínky pro aktivity podobných seskupení vytvářela (byť nepřímou) doba před listopadem '89. Lidé deptaní ideologickým balastem normalizace měli potřebu se scházet, sdělovat si své dojmy a názory, reagovat – většinou skrytě a obrazovou metaforou – na problémy doby. Po sametové revoluci nastal jistý útlum, opadlo „revoluční“ nadšení, vyskytly se starosti jiného druhu. Ale ta potřeba kontaktu a diskuze se brzy vrátila... Domnívám se, že podobným procesem prošla i MÉTA, ale na rozdíl od jiných podobných skupin vydržela, postupem času získávala novou krev. Aktivních naštěstí zůstalo i několik „zasloužilých“ členů a ti, co už třeba přestali fotografovat, stále se současným kolektivem udržují přátelské kontakty. Můžeme vám na Slovensku závidět skutečnost, že nebyla – tak jako v České republice – zrušena osvětová střediska... I MÉTĚ se tím pádem lépe dýchalo a dospěla až do padesátky.

Až na přibližně prvních pět let jsem měl jsem tu příjemnou možnost sledovat aktivity MÉTY prakticky po celou dobu její existence. Pochopitelně jsem neviděl všechny výstavy, ale přesto jich bylo dost. Na vernisážce jsme se my, Hradištsáci a Broďáci, vždy těšili, jako ostatně na všechny akce v Trenčíně. Těšili jsme se jak na setkání s fotografiemi, tak s jejich autory – ať už to byli zakládající členové Čestmír Harníček, Stanislav Sokolt, František Spáčil a Anton Štubňa, pak další, Július Kákoš, Roman Porubský, Oliver Porubský, Jozef Poláček, Josef Machala, Jiří Tomis, Jan Tluka, Vojto Tichý, Ján Valenta, Igor Hečko a další a další, co jméno, to dobrý kamarád. Těm, které jsem nevyjmenoval, se omlouvám...

Co popřát MÉTĚ do další padesátky? Báječnou partu, dlouhověkost zasloužilých členů (i těch ostatních), dostatek kyslíčující mladé krve... Ať se hlavně všichni fotografováním a fotografiemi baví, ať mají dobré nápady a také tak dobré „manažery“, jako je Janka Masárová nebo byly Marián Pauer, Maja Kudláčová a Jarka Tichá. A sobě bych přál, abych ještě dlouho mohl na vernisážce MÉTY jezdit...

Za přátele z Moravy srdečně

Miroslav Potyka

Velké jubileum trencianskej Méty

Byť pět desiat rokov na scéne, ľudom na očiach, trvať a nechystať sa odísť zo scény, je určite udalosť, ktorú hodno pripomenúť. Príbeh fotografickej skupiny Méta je príbehom niekoľkých desiatok ľudí, ktorým učarovala fotografia. Na samom začiatku, ešte v roku 1962, štyria nadšenci – Čestmír Harníček, Stanislav Sokolt, František Spáčil a Anton Štubňa – si naplno uvedomili zázračnú schopnosť fotografie zdokumentovať doslova oka – mih, kondenzát chvíle, neopakovateľný výraz, udalosť, aká sa v dejinách sveta už nezopakuje.

„Postoj chvíľa, si krásna!“, zvolal pred dvomi storočiami Goethe. Taká výzva sa nemôže, ani nesmie ignorovať. Cieľom – méťou fotografie v skutočnosti je oslava života vo všetkých jeho podobách, zviditeľnenie neviditeľného, zvečnenie pomínuteľného. Fotografia sa stáva poslaním i osobnou výpoveďou, hrou so svetlom a tieňmi, dobrodružnou výpravou, objavovaním sveta i seba samého. Autor – fotograf si má vždy z čoho vybrať. Priestory sveta a oceány života, okrem toho aj ponuky nečakaných okamihov sú mu k dispozícii vo dne v noci. Z hľadiska umeleckej hodnoty fotografia horolezca na streche sveta, či obrázok včely na lúčnom kvete môžu byť rovnocennými umeleckými dielami. Studničky imaginácie ich vedia premeniť na živú vodu umenia. Dobrá siatba má aj dobré výsledky. Viacerí autori úspešne prekonalí horizonty a obmedzenia provincializmu a napríklad Čestmír Harníček prekročil hranice Slovenska.

Hranica medzi profesionálnou a amatérskou fotografiou sa pomaly, ale iste posúva dostratena. V katalógoch z jednotlivých výstav fotokupiny Méta nájdeme mená a fotografie desiatok autorov, ktorí návštevníkov prekvapili i potešili svojou tvorbou, svojim videním vecí a vecičiek sveta. Popri dominancii farebnej fotografie sa nestráca ani čiernobiela fotografia, veľakrát práve v nej nachádzame dôvod pre zastavenie sa v našom ponáhľaní za chimérami nášho sveta.

Méta pritiahla desiatky nasledovníkov silnej štvorky – spomeniem aspoň najznámejších z nich: Jozef Poláček, Roman Porubský, Oliver Porubský, Július Kákoš, Vlado Gloss, Jiří Tomis, Jan Tluka, Vojtech Tichý, Mikuláš Bányász, Soňa Kalabová, Igor Hečko, Anna Marušincová a ďalší. Popri fotografoch (zákonite) vyrástol aj teoretik fotografie Marián Pauer. Je jedným z odvážlivcov, ktorí svoju métu posunuli hlbšie do Európy.

Azda nebude od veci, ak pri príležitosti výročia prvého verejného vystúpenia Méty v roku 1963 spomeniem ešte staršiu generáciu fotografov. Tí o niekoľko desaťročí skôr v Trenčíně utvorili neoficiálnu skupinu fotografov – turistov. Nájdeme medzi nimi mená známych Trenčanov: Jána Hajdúcha, Vladimíra Chovana, Štefan Martona, a najmä meno, ktoré nemôžem, ani nesmiem zamlčať – meno Jána Halašu, lekárnik, fotografa, autora viacerých fotografických publikácií. Chcem zároveň pripomenúť, že 9. októbra t. r. uplynie 120 rokov od jeho narodenia. Verím i dúfam, že príslušníci Méty mi nebudú zazlievať, keď pri oslave ich slávneho výročia pripomínam meno tohto významného Trenčana. To je iba potvrdením faktu, že korene trencianskej fotografie siahajú poriadne hlboko a jej koruna neprestáva byť ozdobená kvetmi.

Rudolf Dobiáš

Proč fotografujeme...

Svě fotografie vystavují při různých příležitostech neuvěřitelných čtyřicet let, z toho už dvacet let také se skupinou Méta. Je to tedy dobrá příležitost trochu se zamyslet, proč vlastně fotografujeme. To hlavní je podle mne v tom, že fotografie dává možnost zachytit okamžik, atmosféru dané chvíle, jedinečnost neopakovatelného.

Fotografie je možnost promlouvat beze slov. Je to šance zaznamenat cosi více či méně důležitého a podělit se o to s někým dalším, odevzdat své sdělení dále. A pokud jde o tvorbu, ta musí jít za hranice čistě osobního záznamu skutečnosti. Je třeba přidat něco ze sebe, ze svého vidění – ukazovat to, co vidí všichni, by bylo zbytečné. A těm šťastným se občas podaří proměnit světlem namalovaný obrázek v poselství.

Myslím, že těžko to lze vystihnout lépe, než jak to kdysi vyslovil fotograf Ernst Haas, jehož slova si vypůjčím na závěr: „Je-li něco k vidění a každý to vidí, je to vnímání. Není-li nic k vidění a vy to přece vidíte, je to poezie. Dokážete-li pomoci kamery, aby to viděli i jiní – pak je to fotografie.“

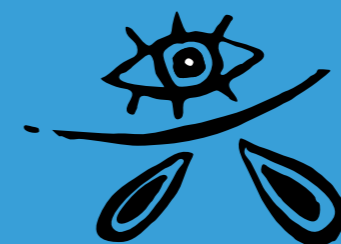
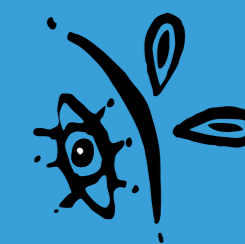
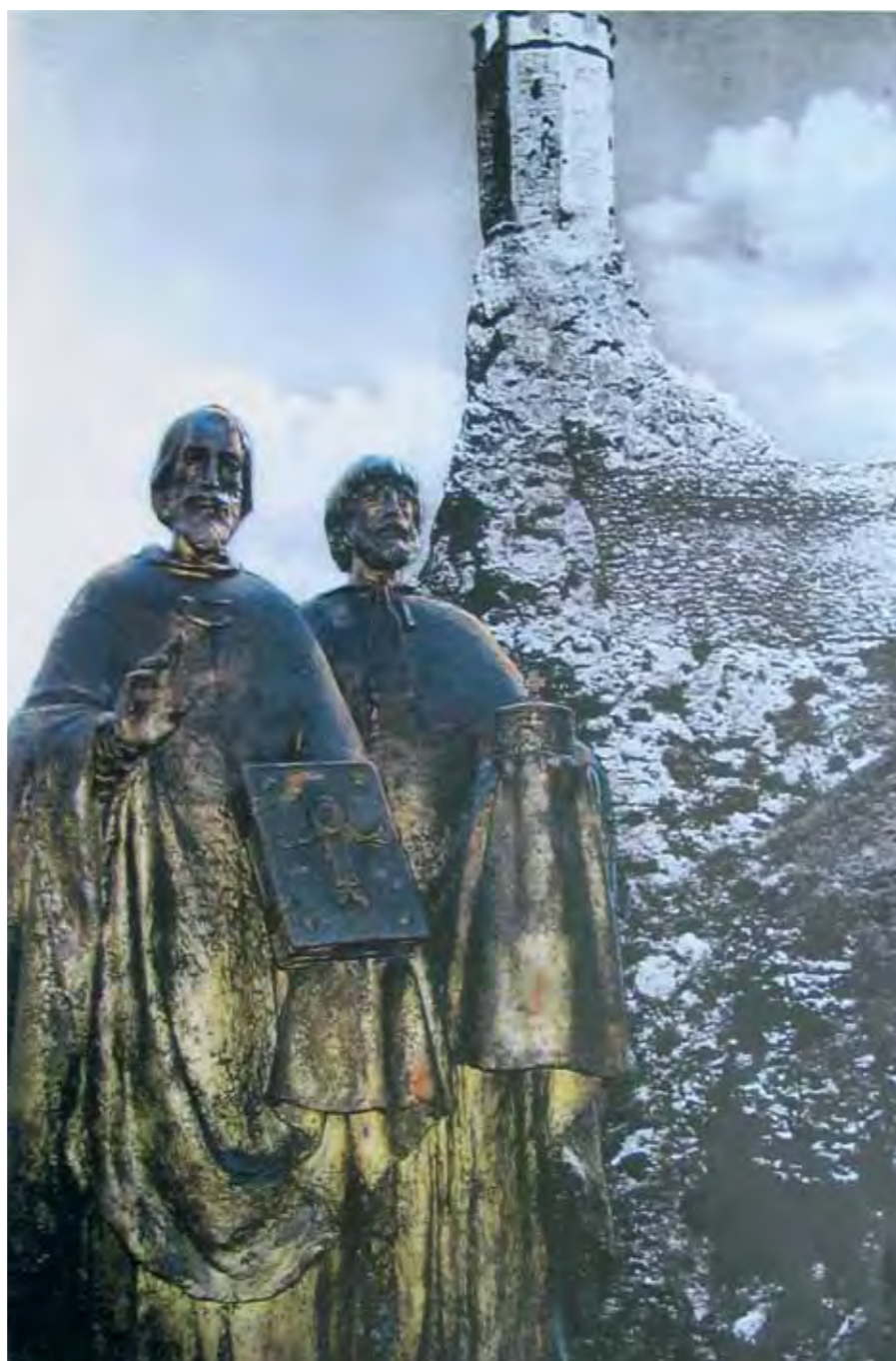
Jan Tluka

Ivan Kozáček, AFIAP, HonAZSF, AZSF, MZSF
Čestný člen fotokupiny Méta
Narodený: 24. 12. 1923 v Dolnom Srní

Učítelia národov

Fotografiou sa systematicky zapodieval od r. 1942 a stala sa jeho trvalým koníčkom a neskôr i profesiou vo vydavateľskej, poradenskej, školskej a organizačnej činnosti. Je výraznou osobnosťou slovenskej fotografie, iniciátorom založenia mnohých fotoklubov na Slovensku a najmä Zväzu slovenských fotografův, ktorého bol dlhoročným predsedom. Vo svojej tvorbe sa prevažne zaoberal fotografiou portrétu, aktu, krajiny, ale neobišiel ani reportáž. Do všetkých svojich fotografií vkladal jemu vlastný jemnocit, poéziu a precíznu výpovednú hodnotu. Absolvoval viac ako 50 autorských výstav a získal mnoho ocenení. V roku 2009 bol vyhlásený za Osobnosť slovenskej fotografie.

MÉTA – Zakladajúci členovia >>

**Čestmír Harníček
Stanislav Sokolt †
František Spáčil †
Anton Štubňa †**

Ing. Čestmír Harníček, AFIAP – zakladajúci člen

Narodený: 27. 6. 1927 v Rokytnici u Přerova

Fotografii sa začal venovať v roku 1951. Tematicky začínal krajinou, detskou fotografiou a portrétom, ale žáner pre neho nie je podstatný. V jeho fotografiách prevláda zaujatie líniami, tvarom a perfektnú techniku podriadil tvorivému zámeru, myšlienke, jej optimálnemu stvárneniu. Výrazným rysom jeho fotografickej tvorby je výtvarné videnie, zmysel pre využitie detailu a metaforický pohľad na zobrazované objekty. Jeho fotografická tvorba je ocenená medzinárodným titulom AFIAP a organizačné a vzdelávacie aktivity sú ocenené aj najvyšším vyznamenaním za rozvoj neprofesionálnej umeleckej tvorby Medailou Daniela Gabriela Licharda. V súčasnosti sa s úspechom venuje tvorbe drevených plastík.

Cestou necestou

Generácie

Kde sú?

Stanislav Sokolt – zakladajúci člen

1929 – 2005

V tvorbe Stanislava Sokolta dominuje lyrický podtón, hlboko ľudský prístup k zobrazovaným ľuďom a javom. Bol básnikom všedných dní a vecí, básnikom bez pátosu. O to prítťažlivejším a presvedčivejším, imponujúcim práve svojou civilnosťou a úprimnosťou.

Emancipácia

V podhradí

Na zastávke

Ferdinand Spáčil – zakladajúci člen

1927 – 1996

V reportážnej tvorbe Ferdinanda Spáčila imponuje jeho schopnosť zaujať diváka priamočiarou výpoveďou o zobrazovanej téme. Vždy sa pritom snažil zachovať si určitý odstup, prehľad, aby ho téma nepohltila. Naopak, aby doslova opantala diváka. Mal cit pre humorný nadhľad, využíval ho nevtieravo, ale o to účinnejšie.

Sama

Sami

Pamätníčka

Anton Štubňa – zakladajúci člen

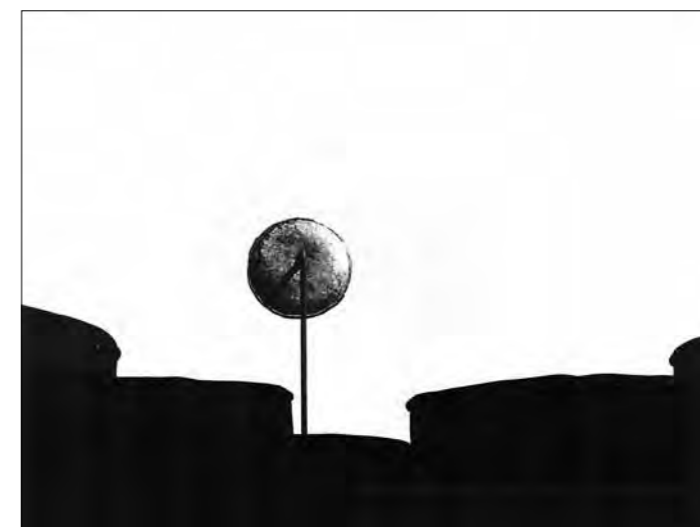
1934 – 1996

Svojou tvorbou výrazne ovplyvnil vývoj slovenskej fotografie 60. a 70. rokov, kedy od výtvarne čistej živej fotografie náhle prešiel k metaforickým obrazom, ktoré objavoval na detailoch starých stien a vyslúžilých, odhodnených predmetoch. Logickým vyústením tohto vývoja bola potom totálna izolácia predmetov od ich okolia a následné vytváranie svojbytných fotografických objektov a výtvarných artefaktov pomocou montáže, koláže a autorskej kombinovanej techniky. Okrem voľnej fotografickej tvorby realizoval tiež monumentálnu, veľkoplošnú výzdobu interiérov a neskôr sa venoval i komornej výtvarnej abstrakcii. Právom je zastúpený reprezentatívnou kolekciami v zbierkach Slovenskej národnej galérie v Bratislave i v Moravskej galérii v Brne.

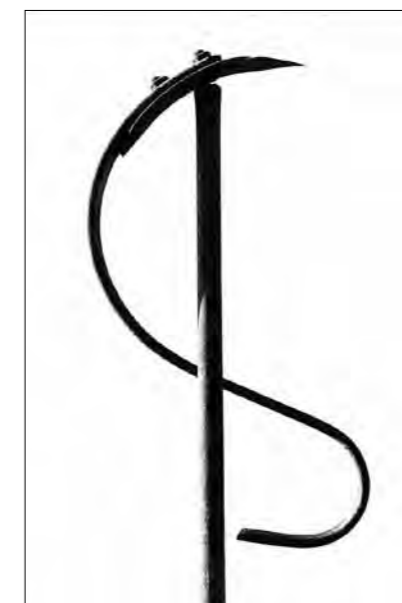

NO TITLE

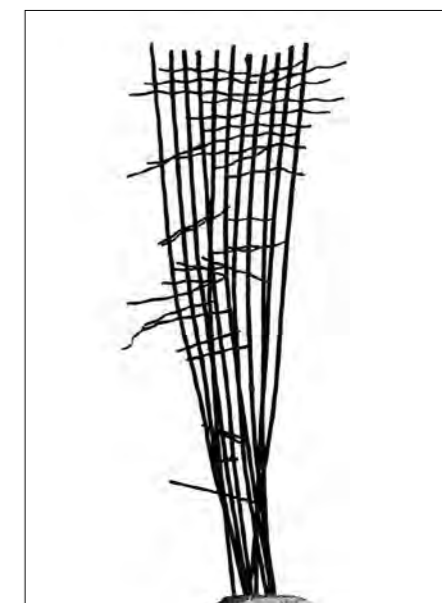

Scan X

Z cyklu Pamätníky a znaky I

Z cyklu Pamätníky a znaky II

Výstavy fotokupiny Méta

1. výstava skupiny

3. – 17. 3. 1963 • Okresné múzeum Trenčín

2. výstava skupiny

1. – 31. 5. 1964 • Okresné múzeum Trenčín

Výstava fotografií skupiny Méta pri Dome kultúry a vzdelávania v Trenčíne

1. – 15. 9. 1964 • Dom kultúry pracujúcich VŽKG Ostrava

Výstava fotografií Méta Trenčín

6. – 30. 9. 1964 • Slovácké muzeum Uherské Hradiště

Výstava fotografií Méta 65

1. – 10. 5. 1965 • Malá sála Domu kultúry a vzdelávania Trenčín

13. – 20. 5. 1965 • Kultúrny dom Svinná

Výstava fotografií Méta 1966

v rámci celoslovenskej súťaže v spoločenskom tanci

7. – 9. 5. 1966 • Kúpeľná dvorana Trenčianske Teplice

15. – 30. 7. 1966 • Kino Moskva Trenčín

Výstava fotografií Méta

17. 2. – 2. 3. 1968 • Kino Moskva Trenčín

10. – 24. 3. 1968 • Dom odborov Stará Turá

Výstava fotografií skupiny Méta '69

1. – 15. 2. 1969 • Okresné múzeum Trenčín

8. – 20. 4. 1969, repríza • Trenčianske Teplice

Výstava fotografií skupiny Méta

12. – 31. 1. 1970 • Okresné múzeum Trenčín

Výstava fotografií tvorivej skupiny Méta '71

11. – 28. 1. 1971 • Okresné múzeum Trenčín

Výstava fotografií skupiny Méta '72

21. 1. – 7. 2. 1972 • Malá sála kina Hviezda Trenčín

Jubilejná 10. výstava tvorivej skupiny Méta

22. 2. – 8. 3. 1973 • Malá sála kina Hviezda Trenčín

Výstava tvorivej skupiny Méta 1974

28. 3. – 9. 4. 1974 • Kultúrne stredisko Dlhé Hony Trenčín

Výstava fotografií tvorivej skupiny Méta

21. 3. – 3. 4. 1975 • Kultúrne stredisko Dlhé Hony Trenčín

Reprízy: Horné Srnie, Nové Mesto nad Váhom

13. Méta

5. – 15. 3. 1976 • Kultúrne stredisko Dlhé Hony Trenčín

Repríza: Stará Turá

14. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta '77

18. – 31. 3. 1977 • Mestské osvetové stredisko, Mierové námestie Trenčín

Repríza: Stará Turá

Výstavy fotokupiny Méta

15. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta '78

17. 3. – 7. 4. 1978 • Mestské osvetové stredisko, Mierové námestie Trenčín

Repríza: MOS Bánovce nad Bebravou, november 1978

16. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta

18. 5. – 8. 6. 1979 • Kino Moskva Trenčín

17. výstava fotografií skupiny Méta '80

11. – 30. 7. 1980 • Mestské osvetové stredisko, Mierové námestie Trenčín

18. výstava fotografií skupiny Méta '81

10. – 31. 7. 1981 • Mestské osvetové stredisko, Mierové námestie Trenčín

Repríza: Stará Turá

Retrospektívna výstava fotografií členov skupiny Méta pri príležitosti 20. výročia jej založenia

19. 11. – 10. 12. 1982 • Trenčianske múzeum Trenčín

Repríza: 10. 9. – 3. 10. 1982 • Panský Dům Uherský Brod

Výstava fotografií skupiny 20. Méta

9. – 30. 12. 1983 • Lúč klub Okresného osvetového strediska Trenčín

21. výstava fotokupiny Méta

21. 9. – 14. 10. 1984 • Malá sála kina Hviezda Trenčín

Družobná výstava fotografií členov skupín Méta a Impuls

13. 9. – 2. 10. 1985 • Kino Moskva Trenčín

23. výstava fotografií členov skupiny Méta

26. 9. – 19. 10. 1986 • Kino Moskva Trenčín

24. výstava fotografií členov skupiny Méta

25. 9. – 18. 10. 1987 • Vestibul kina Moskva Trenčín

25. výstava fotografií skupiny Méta a výstava fotografií skupiny Impuls pri OKS Uherské Hradiště

1. 5. – 31. 5. 1988 • Delová bašta Trenčianskeho hradu Trenčín

26. výstava fotografií skupiny Méta a 7. výstava fotografií skupiny Kontakt

1. – 25. 7. 1989 • Synagóga Trenčín

27. výstava fotografií členov skupiny Méta a 8. výstava členov skupiny Kontakt

24. 11. – 23. 12. 1990 • Okruhový dom armády Trenčín

28. výstava fotokupiny Méta a 9. výstava fotokupiny Kontakt

11. 9. – 6. 10. 1991 • Synagóga Trenčín

29. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta

7. – 30. 8. 1992 • Synagóga Trenčín

30. výstava fotografií Méta '93

9. – 31. 10. 1993 • Synagóga Trenčín

31. Méta • Výstava fotografií tvorivej skupiny

11. 11. – 4. 12. 1994 • Dom armády Trenčín

•

Výstavy fotokupiny Méta

32. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta
1. 12. – 31. 12. 1995 • Dom armády Trenčín

Výstava fotokupiny Méta v stredisku amatérskej kultúry Impuls v Hradci Králové
v rámci Mesiaca fotografie pri príležitosti 75. výročia začiatkov výroby fotomateriálov

Retrospektívna výstava fotokupiny Méta
18. 3. – 6. 4. 1996 • Klub „D“ Dubnica nad Váhom

Slovenská fotografie • Tvorivá skupina Méta Trenčín
5. 8. – 2. 9. 1996 • Výstavní síň Foma Bohemia Hradec Králové

33. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta
13. 12. 1996 – 12. 1. 1997 • Dom armády Trenčín

34. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta
5. – 21. 12. 1997 • Dom armády Trenčín

35. výstava fotografií skupiny Méta ´98
27. 11. – 20. 12. 1998 • Dom armády Trenčín

36. výstava fotografií skupiny Méta ´99
26. 11. – 20. 12. 1999 • Dom armády Trenčín

37. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta
24. 11. – 17. 12. 2000 • Dom armády Trenčín

38. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta 2001
7. 11. – 9. 12. 2001 • Dom armády Trenčín

39. výstava fotografií tvorivej skupiny Méta 2002
15. 11. – 10. 12. 2002 • Dom armády Trenčín

Méta z archívu
18. 6. – 13. 7. 2003 • Výstavná sieň na Mierovom námestí 16, Trenčín

Výstava fotografií členov fotokupiny Méta 2003 pri príležitosti 40 rokov výstavníckej činnosti
14. 11. – 14. 12. 2003 • Dom armády Trenčín

Výstava fotokupiny Méta
25. 11. – 3. 12. 2004 • Dom kultúry Holíč

41. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny
16. 11. – 12. 12. 2004 • Dom armády Trenčín

42. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny
8. 11. – 4. 12. 2005 • Dom armády Trenčín

43. Méta 2006 • Výstava fotografií členov fotokupiny
15. 11. – 3. 12. 2006 • Dom armády Trenčín

44. Méta 2007 • Výstava fotografií členov fotokupiny
7. 11. – 2. 12. 2007 • Dom armády Trenčín

•

Výstavy fotokupiny Méta

Méta na korze
20. 5. 2007 • Mierové námestie Trenčín

45. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny
19. 11. – 9. 12. 2008 • Dom armády Trenčín

46. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny a Anton Štubňa, spomienka na nedožitych 75 rokov
6. – 30. 11. 2009 • Dom armády Trenčín

47. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny a Július Kákoš • Retrospektíva, výstava pri príležitosti životného jubilea
4. – 30. 11. 2010 • Posádkový klub Trenčín

48. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny
13. 10. – 13. 11. 2011 • Posádkový klub Trenčín

Výstava fotografií českých fotografů žijících v Trenčíne – skupina Méta
v rámci festivalu Minority Film Festival
24. 11. 2011 • Kino CineMax Trenčín

49. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny
16. 10. – 11. 11. 2012 • Posádkový klub Trenčín

50. Méta • Výstava fotografií členov fotokupiny
5. 12. 2013 - 10. 1. 2014 • Výstavné priestory TSK

MÉTA – Bývalí členovia > >

Svetozár Abel, Ján Fazekaš, Vladimír Gloss, Ján Janega †,
Josef Machala, Jozef Mozola †, Ján Ryšavý †, Ján Pollák,
Oliver Porubský †, Roman Porubský, Štefan Švec †

Svetozár Abel

Narodený: 3. 3. 1960 v Trenčíne

Renesancia reportáže – tak by sa najstručnejšie dal vyjadriť prínos Svetozára Abela do potenciálu fotokupiny Méta. Vo svojich reportážnych cykloch sa snažil byť nevtrivým, ale citlivým pozorovateľom všedného života. Orientoval sa aj na výtvarne ladené kompozície, nekonvenčné zátišia. Svoju bohatú invenciu v súčasnosti využíva v súkromnej reklamnej agentúre.

Smutné Vianoce 1982 – I

Smutné Vianoce 1982 – II

Ján Fazekaš, MZSF

Narodený: 11. 4. 1952 v Trenčíne

Z cyklu: Atea

Svoju fotografickú cestu začal ako vnímavý fotoreportér, ale fotografoval aj krajinu. Večná inšpirácia umelcov – žena – sa stala námetom jeho ďalších fotografií, z ktorých cítiť tvorivé zaujatie a snahu nezobrazovať len fyzickú ženskú krásu, ale aj tajomstvá, sny, túžby a sklamanie ženy. V súčasnej dobe sa profesionálne venuje výhradne módnym fotografiám.

Bez názvu

Ján Janega

1934 – 2001

Čriepky z Dalmácie

Nešpecializoval sa na určitý fotografický žáner. Vo svojich kompozíciách sa usiloval zobrazovať život v jeho najrozmanitejších podobách. Najviac sa mu darilo v krajinárskej tematike a v tvorbe zátiší, kde detaily využíval ako symboly s úsilím o úsporné a hutné vyjadrovanie. Pozornosť si však vyslúžil aj reportážnymi snímkami.

V malom meste

Vladimír Gloss

Narodený: 19. 7. 1958 v Olomouci

Moderné chápanie zátišia s romantickým, lyrickým nádychom – to bola nosná tvorivá zóna, ktorou zaujal. Počas aktívnej činnosti v skupine sa dostal i k reportážnej fotografii, ku ktorej ho motivovala jeho profesia fotoreportéra. Na tomto základe vytvoril už nejedno svedectvo o svojom talente – talente, ktorý dokonale rozvinul štúdiom fotografie na FAMU v Prahe.

Skúška I

Skúška II

Josef Machala

Narodený: 25. 8. 1938 v Starom Hrozenkove

Rodákovi z moravsko-slovenského pomedzia bola blízka reportážna a krajinárska fotografia. Vo svojej tvorbe vždy vychádzal z reálnej skutočnosti. V krajinárskej tvorbe sa snažil zaznamenať tvary a podoby krajiny bez popisnosti, využiť hru svetelných tónov, rytmus tvarov a poskladať obraz do harmonického celku. V reportáži mu išlo o viac ako len o obyčajný dokument. S pomocou výtvarných prvkov dosiahol úspech najmä v športovej fotografii a v bezprostrednom detskom portréte.

Bez názvu

Trenčiansky motív

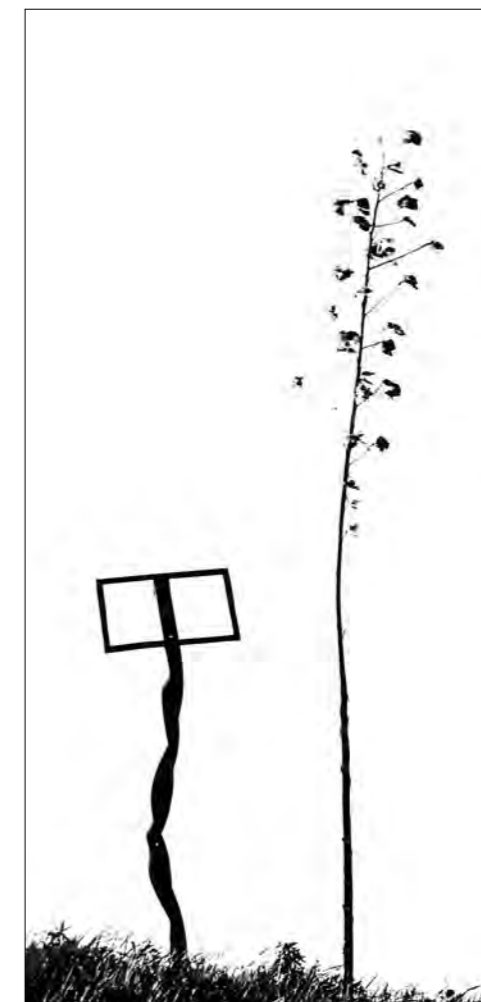

Jozef Mozola

1944 – 1969

Jozef Mozola bol veľkým príslušom trenčianskej fotografie. Hoci odišiel skôr, ako sa mohla širšie potvrdiť opodstatnenosť týchto predpokladov, zanechal nám obrazy svedčiace o citlivom, vnímavom pozorovateli a obdivovateli každodenného života. Vyťažil z neho graficky úsporné, umelecky presvedčivé kompozície.

Grafika II

Grafika I

Ján Ryšavý

1926 – 2003

Sú autori, ktorí sú a zostanú hľadačmi svedectiev o živote, o dobe, v ktorej žijú a pracujú. Ich výpovede zostanú zašifrované v niekoľkých skromných čiernobielych fotografiách, ale tým nestrácajú na hodnote vo svojej úprimnosti. Tep doby i určitá nostalgia vane z fotografií Jána Ryšavého.

Bez názvu

Zima a jar

Ján Pollák

Narodený: 28. 9. 1949 v Starej Turej

Autor so zanietением a citom pre reportáž rozšíril svoj tvorivý obzor o oblasť kultivovanej portrétnej fotografie, v niektorých prípadoch pripomínajúcu atmosféru starých majstrov. Kultivovanosť, ale najmä zvýšenie tvorivej disciplíny mohli byť autorovi príslubom bohatších výsledkov a zážitkov.

Z púte

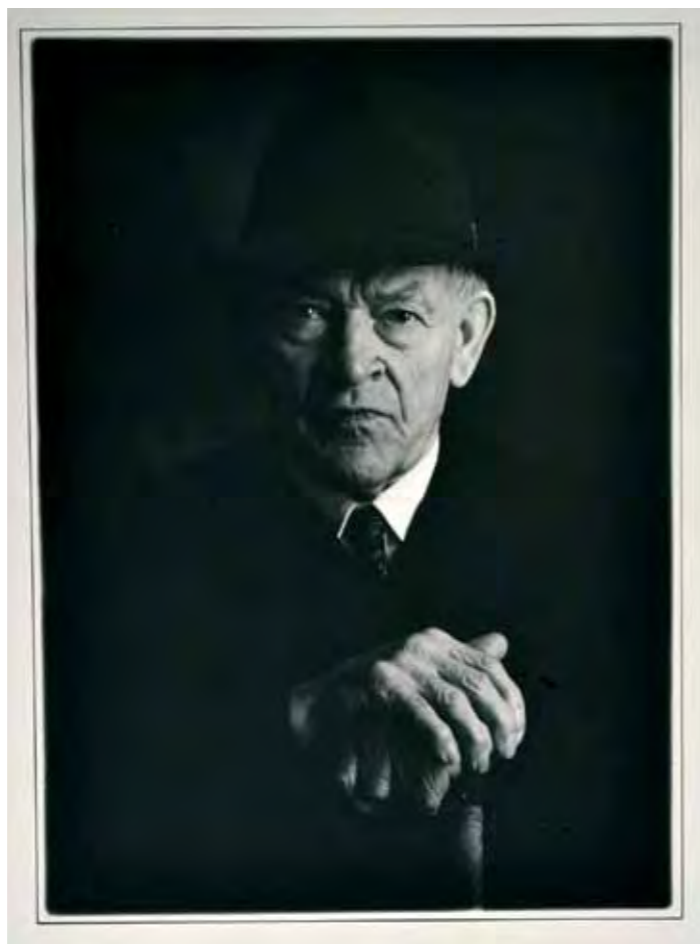
Eva

Ing. Oliver Porubský

1937 – 2010

V počiatočnom období svojej fotografickej tvorby sa venoval portrétom, v ktorých precíznym zachytením svetla a tieňa vytvoril neopakovateľnú atmosféru. Prostredníctvom fotografií sa delil s návštevníkmi výstav i so svojím vrúcny vzťahom k prírode. Mocne v nich rezonuje autorova osobná zainteresovanosť. Lásku k prírode demonštroval aj vo výtvarných kompozíciách ako člen Zdrúženia neprofesionálnych výtvarníkov pri Trenčianskom osvetovom stredisku.

Portrét pána G.

Zátišie

Roman Porubský

Narodený: 29. 3. 1946 v Trenčíne

Čistota výrazu – výraz čistoty bolo krédo Romana Porubského, ktorého portrétna tvorba bola určujúcim faktorom tohto žánru v trenčianskej fotografii. Bez lacných efektov sa snažil o výtvarnosť najmä portrétnych kompozícií. Venoval sa ateliérovým štúdiám i reportážnej tvorbe, ale i krajine a zátišiu poeticky stvorených objektívom moderne cítiaceho autora.

Zachar a Melánia

Ja a môj syn

Štefan Švec

1941 – 2013

Fotografiami Štefana Šveca so športovou tematikou sa rozšíril tvorivý záber skupiny o ďalšiu, obrazovo veľmi atraktívnu oblasť. Popri nej sa veľmi úspešne prezentoval najmä krajinárskymi motívmi so sýtou tonalitou, s dôrazom na vyjadrenie určitej atmosféry. Zmienku si zaslúžia aj jeho portrétna fotografie.

Krajina

Malá M.

Vystavujúci autori 1963 – 2012

Svetozár Abel • 1980, 1981, 1982, 1984, 1993

Michael Arbet • 2003, 2005, 2006, 2007, 2008, 2010

Mikuláš Bányász • 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2008, 2009, 2010, 2012

Ján Fazekaš • 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1999, 2000, 2001, 2003

Jiří Foldyna • 2012

Soňa Frančáková-Kalabová • 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011

Vladimír Gloss • 1978, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1989, 1990

Čestmír Harníček • 1963, 1964, 1965, 1966, 1968, 1969, 1970, 1971, 1973, 1982, 1997, 1998

Igor Hečko • 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012

Ján Janega • 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1995

Vladimír Hrnčiar • 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012

Július Kákoš • 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1982, 1987, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012

Norbert Kalaba • 2002, 2003, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011

Josef Machala • 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989

Anna Marušincová • 2011, 2012

Jaroslav Matejček • 2011, 2012

Jozef Mozola • 1966, 1969, 1973, 1982

Pavol Obst • 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2006, 2007, 2008, 2009

Jozef Poláček • 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 2007, 2011, 2012

Ján Pollák • 1978, 1980, 1981, 1982, 1983

Oliver Porubský • 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 2008

Roman Porubský • 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1977, 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1988, 1989, 1990, 1992, 1993

Ján Ryšavý • 1965, 1966, 1982

Stanislav Sokolt • 1963, 1964, 1965, 1973, 1982

František Spáčil • 1963, 1964, 1965, 1966, 1973, 1982

Vystavujúci autori 1963 – 2012

Anton Štubňa • 1963, 1973, 1982, 1993, 1994, 1995, 1996 (in memoriam), 2009 (in memoriam)

Štefan Švec • 1978, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1986, 1987, 1988, 1989

Jan Tluka • 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012

Vojtech Tichý • 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2007, 2008, 2009, 2010

Jiří Tomis • 1986, 1987, 1988, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1996, 1997, 1998, 2001, 2003, 2004, 2005, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012

Ján Valenta • 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 2011, 2012

Hostia výstav Méta:

František Peška, Ostrava • 1971

Pavol Hudcovic, Stará Turá • 1976, 1990

Skupina Impuls pri OKS Uherské Hradiště • 1988, 1991

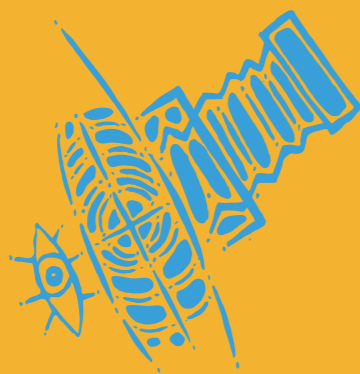
Antonín Kostka, Brumov-Bylnice • 1989

Jozef Toman, 2000

Juraj Ondříška, 2001

Zuzana Gavulová, 2003

Ivan Kozáček, AFIAP, AZSF, Bratislava • 2004

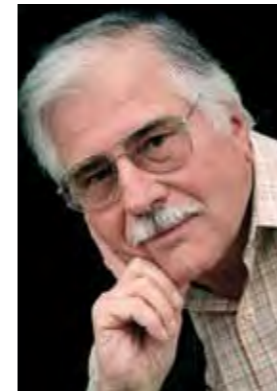

MÉTA – Súčasní členovia > >

Michael Arbet, Mikuláš Bányász, Igor Hečko, Vladimír Hrnčiar, Július Kákoš, Norbert Kalaba, Soňa Kalabová, Anna Marušincová, Jaroslav Matejček, Pavol Obst, Jozef Poláček, Vojtech Tichý, Jan Tluka, Jiří Tomis, Ján Valenta, Jiří Foldyna

Mikuláš Bányász, AZSF

Narodený: 10. 12. 1933 v Lipsku

Pohľady z Toronto

Počas svojej aktívnej činnosti v skupine sa venoval predovšetkým fotografii krajiny a architektúry. Jeho fotografie prinášajú divákovi klasickú kompozíciu a príjemnú obrazovú pohodu.

CN Tower I

Michael Arbet

Narodený: 7. 2. 1971 v Považskej Bystrici

Bez názvu

Autor zaujímavých, programovo vytváraných tematických cyklov, ktorých spoločným menovateľom je väčšinou civilizačná krajina, mesto, úsilie o vyjadrenie subjektívnych pocitov človeka žijúceho v takto vymedzenom priestore. Nebojí sa experimentu, vie tvorivo využiť možnosti čiernobielej i farebnej fotografie.

Gemini

Ing. Július Kákoš, AZSF, MZSF

Narodený: 26. 12. 1940 v Chynoranoch

Darilo sa mu nachádzať správnu mieru uplatnenia solarizácie či pseudoreliéfu, dokonale si osvojil kreslenie svetlom – luminografiu. Práce, v ktorých aplikoval takéto špeciálne fotografické techniky, umocnili estetické vyznenie a patria k tomu najlepšiemu, čo vytvoril. V skupine tvorí takmer nepretržite – rád fotografuje svoje mesto, krajinu, venuje sa i reportážnemu žánru. Júliusovi Kákošovi bolo udelené ocenenie Národného osvetového centra Medaila Daniela Gabriela Licharda.

Pardón Pardón

12 najkrajších

Norbert Kalaba

Narodený: 31. 5. 1971 v Trenčíne

Venuje sa s úspechom širšiemu spektru námetov, predovšetkým však zobrazeniu krajiny. Dará sa mu pôsobivo zachytiť ju v nekonečných premenách a náladách, v prchavej hre svetla a tieňa, v plnom slnku i v extrémnych poveternostných podmienkach.

Bez názvu I

Bez názvu II

Mgr. Soňa Kalabová

Narodená: 28. 3. 1975 v Trenčíne

Hlavným inšpiračným zdrojom je pre ňu krajina v premenách svetla a ročných období. Jej poetické fotografie, plné pokoja a harmónie, sú pôsobivým pretlmočením spontánneho očarenia atmosférou miesta, ktoré ju zaujalo.

More maľuje

Život na vidieku

Vladimír Hrnčiar

Narodený 13. 6. 1965

Jeho fotografie vypovedajú o zaujatí prírodou a krajinou, jej farbami a líniami. Stále viac ho lákajú fascinujúce, nekonečne premenlivé obrazy, ktoré ponúka pohľad zblízka, veľký detail, makrofotografia.

Bez názvu I

Bez názvu II

Anna Marušincová

Narodená: 7. 10. 1960 v Trenčíne

Námetová škála jej fotografií je široká, prezentuje sa ako vnímavá pozorovateľka sveta okolo seba. Svoje fotografie vie digitálnym spracovaním aj citlivo výtvarne transformovať.

Dotyk leta

Moje mesto

Jaroslav Matejček

Narodený: 1. 3. 1951 v Trenčíne

Veľmi plodný a všestran-
ný autor, ktorý neúnav-
ne zaznamenáva všetko,
čo sa deje okolo. Neú-
navný experimentátor
s digitálnym spracova-
ním obrazu.

Vodotrysk I

Vodotrysk II

Doc. Ing. Jozef Poláček, CSc., AZSF, MZSF

Narodený: 25. 8. 1937 v Košolnej

Tvorca osobitého, neo-
pakovateľného obrazu
jeho i nášho sveta. Os-
ciluje pritom cez štyri
námetové okruhy: od
krajinárskeho kompozícií
s baladickou atmosférou
cez zátišia s drobnou
kresbou, obrazy o pod-
bách a premenách ženy
až po reportážne zábery
zo života a o živote.

Bez názvu II

Bez názvu I

Mgr. Pavol Obst

Narodený: 21. 5. 1958 v Trenčíne

Pre tvorbu tohto fotografujúceho výtvarníka sú charakteristické najmä lyrické farebné impresie – predovšetkým krajinárske, ale aj pôsobivé abstraktné kompozície a zátišia.

Mystery of architecture II

Mystery of architecture I

Ing. Jan Tluka

Narodený: 8. 11. 1953 v Prahe

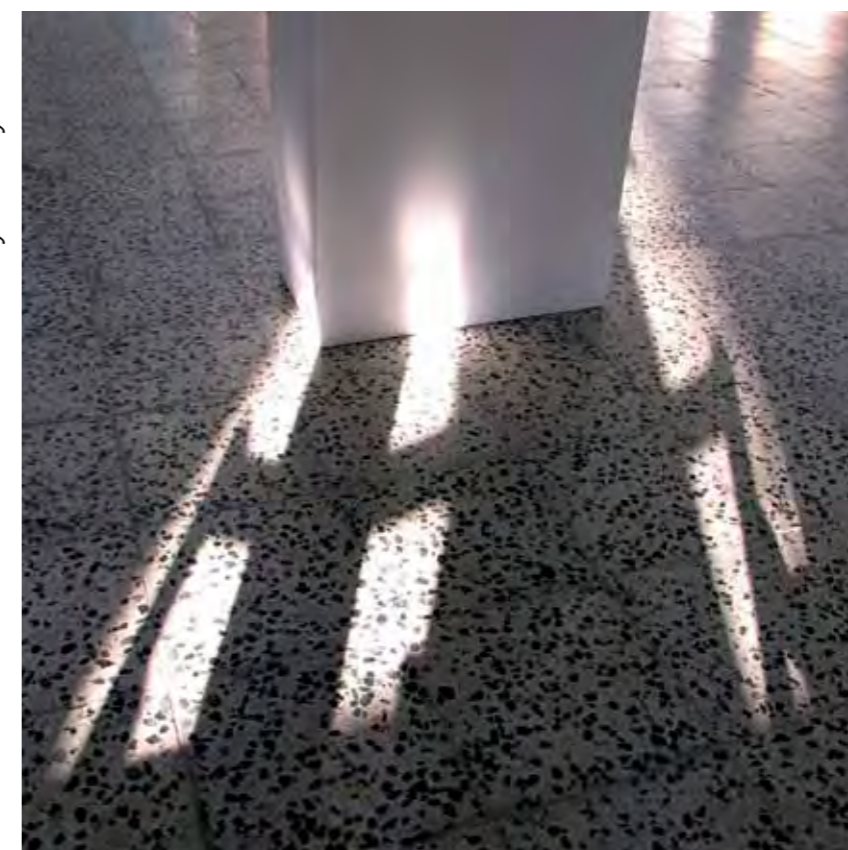

Člen skupiny od r. 1992. Patrí k autorom s úzko vyhraným tvorivým programom. Jeho fotografické obrazy, umocnené tvorivým využitím hry farieb a svetla, sú výtvarnou výpoveďou o poézii ukrytej v detailoch mestského prostredia.

Z cyklu: Cesty svetla I

Z cyklu: Cesty svetla III

Ing. Vojtech Tichý

Narodený: 15. 4. 1943 v Trenčíne

Jeho fotografie sústreďene mapujú premenlivú tvár a atmosféru Trenčína, miznúce zákutia starých dvorov, konfrontáciu starého s novým, ale aj výtvarene zaujímavé línie novej architektúry. Túto dominantnú polohu jeho tvorby dopĺňajú fotografie krajiny vo všetkých jej podobách.

Trenčianske zákutia

Trenčín

Igor Hečko

Narodený: 27. 3. 1957 v Trenčíne

Jeho doménou je precízne technicky zvládnutá čiernobiela fotografia, ktorú vie veľmi dobre využiť na pôsobivé, emotívne zobrazenie krajiny, architektúry, trocha melancholických zátiší, ale aj ľudskej tváre.

Ľudia z kopaníc

Na konci leta

Ing. Jiří Tomis

Narodený: 9. 12. 1948 v Opave

Jeho čiernobiele i farebné fotografie sú charakteristické dokonalým zvládnutím techniky i kompozície obrazu. Prinášajú predovšetkým zaujaté svedectvo o autorových plavbách po mori, o exotických krajinách, ale aj o živote obyčajných ľudí v nich. V ostatnom období sa venuje fotografii krajiny.

Zátišie

Cestou z Inovca

Ján Valenta

Narodený: 26. 7. 1953 v Starej Turej

Pre jeho tvorbu sú charakteristické predovšetkým dobré technicky a kompozične zvládnuté čiernobiele fotografie. Fotografuje krajinu, brilantne čisté zátišia, meditatívne portréty a ľudí, ktorých stretáva.

Posledný drevorubač

Detail

Jiří Foldyna

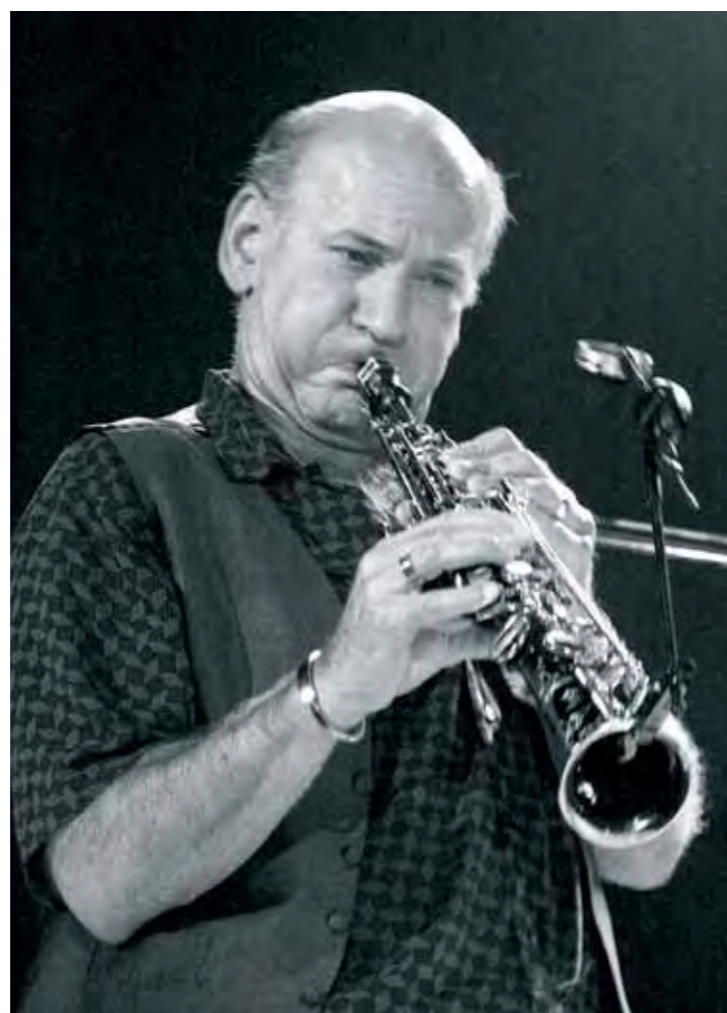
Narodený: 8. 4. 1947 v Ostrave

Skúsený autor, ktorý sa venuje viacerým žánrom, zaujal predovšetkým reportážnou fotografiou z prostredia koncertov a portrétmi, venuje sa aj krajinárskej fotografii.

Z jazzového pódia II

Z jazzového pódia I

Méta z archívu

1982 – Trenčianske múzeum

1982 – Trenčianske múzeum

1982 – Trenčianske múzeum

1988 – Delová bašta Trenčianskeho hradu

1993 – Synagóga Trenčín

1997 – Dom armády Trenčín

2011 – Dom armády Trenčín

2011 – Dom armády Trenčín

50. Méta

Jubilejná výstava fotografií členov fotokupiny

Vydalo: Trenčianske osvetové
stredisko v Trenčíne

Zostavovatelia:

Mgr. Janka Masárová, Ing. Jan Tluka

Jazyková redaktorka:

Jana Muchová

Ilustrácia na obálke, sprievodné ilustrácie,
grafická úprava: Jozef Vydrnák

Reprodukcie:

Zdenko Štefánik a archív Méty

Fotografie: Ing. Július Kákoš a archív TNOS

Príprava do tlače: Mgr. Marián Rosa

Tlač: Agentúra Pardon – TN, s. r. o.

Náklad: 500 výtlačkov

Rok vydania: 2013

